

Kolding Folkeblad.

Ansvarelig Redaktør L. Thastum. Trykt i „Kolding Folkeblad's Bogtrykkeri.“

Udgave hver Søndag og Aften 2 Kr. (vedligeholdelse med Tilleg af Postgegn for udenlands Abonnenter), 67 Øre mandaglig. Bestilles paa alle Postkontorer og Brevsamlingssteder, samt paa alle Telegrafkontorer.

Nr. 31.

Mandag den 10. Februar 1913.

42. Aarg.

Kolding Folkeblad - Mandag den 10. Februar 1913

Minder om Morten Eskesen.

Krüger og Eskesen.

I „Bølgerne ruller“ gav Morten Eskesen efterfølgende Skildring af sit Ophold i Bevtoft:

Det blev Sakse, der førte mig sammen med Hans Krüger. I hans Hjemsovn hørte jeg daglig Tale om ham, hans Hengivelse til hans Folks Sag, hans Manddom og hans Mod, saa jeg fik stigende Lyst til at komme i med ham og paa Kraft være med ham i Kampen. Jeg skrev da og fik optaget i „Dannevirke“ Sangen, hvori jeg sammenligner ham med Ole Stam. Hans Krüger mærkede, at denne Sang værdsatte hans Sind og hans Adfærd uden falsk Overdrivelse, og en Dag, jeg derefter mødte ham paa Vejen mel-

Minder om Morten Eskesen

Krüger og Eskesen

I „Bølgerne ruller“ gav Morten Eskesen efterfølgende Skildring af sit Ophold i Bevtoft:

Det blev Sakse, der førte mig sammen med Hans Krüger. I hans Hjemsovn hørte jeg daglig Tale om ham, hans Hengivelse til hans Folks Sag, hans Manddom og hans Mod, saa jeg fik stigende Lyst til af komme i med ham og paa Kraft være med ham i Kampen. Jeg skrev da og fik optaget i „Dannevirke“ Sangen, hvori jeg sammenligner ham med Ole Stam. Hans Krüger mærkede, at denne Sang værdsatte hans Sind og hans Adfærd uden falsk Overdrivelse, og en Dag, jeg derefter mødte ham paa Vejen mel-

Saxo Grammaticus (ca. 1160 – efter 1208) krønikeskriver i arbejde for Absalon.
Hans danske navn var **Sakse**.



lem Hyrup og Bevtøft, rakte han mig sin kraftige Haand med en indderlig velment „Tak for Sangen!“ Under Samtalen, som fulgte efter, mærkede jeg, at han ikke kendte noget til Ole Stam; men da han hørte, hvad jeg efter Sakse havde at sige om den modige og retsindige sjællandske Bonde, der 1147 paa Sjællands Landsting vovede at sige sine vildledte Landsmænd den Sandhed, at det ikke var paa Sjællands Landsting (Mulstrup) og af Sjællands Bønder, Danmarks Konge skulde vælges, men af hele Danmarks Bønder paa Øretinget, og at Ole blev overstemt, fordi Sten var hans Overmand i Veltalenhed og vidste at smigre Tingmændene og sige dem det, de i Øjeblikket helst gad høre, at Svend Eriksen var den rette Mand, saa Svend fik Kongenavn og Ole Vedernavnet for Men, han havde paa Mælet, da indsaa Krüger, at Sammenligningen var slaaende.

Dette var nyt for Hans Krüger. Han kendte ikke noget til Sakse, syntes aldrig før at have hørt ham nævne. Kort efter gæstede han mig i Hyrup Skole, og jeg ser ham endnu, den kæmpestore Mand, gaa derfra hjemefter med Sakse under Armen, men inden han gik, havde jeg lovet ham at gæste ham jævnlig i hans Hjem. Dette skete ofte siden. Jeg havde da som oftest min Violin med. Med Musikken drev vi det imidlertid ikke vidt, men Kæmpevisesangen og Selskabet med Sakses Helte og Heltinder holdt os i Aanden. Vi kom især til at dele Sakses Kærlighed til den store Absalon, som ikke uden Grund er bleven kaldt Danmarks største Mand.

lem Hyrup og Bevtøft, rakte han mig sin kraftige Haand med en indderlig velment "Tak for Sangen!" Under Samtalen, som fulgte efter, mærkede jeg, at han ikke kendte noget til Ole Stam; men da han hørte, hvad jeg efter Sakse havde at sige om den modige og retsindige sjællandske Bonde, der 1147 paa Sjællands Landsting vovede at sige sine vildledte Landsmænd den Sandhed, at det ikke var paa Sjællands Landsting (Mulstrup) og af Sjællands Bønder, Danmarks Konge skulde vælges, men af hele Danmarks Bønder paa Øretinget, og at Ole blev overstemt, fordi Sten var hans Overmand i Veltalenhed og vidste at smigre Tingmændene og sige dem det, de i Øjeblikket helst gad høre, at Svend Eriksen var den rette Mand, saa Svend fik Kongenavn og Ole Vedernavnet for Men, han havde paa Mælet, da indsaa Krüger, at Sammenligningen var slaaende.

Dette var nyt for Hans Krüger. Han kendte ikke noget til Sakse, syntes aldrig før at have hørt ham nævne. Kort efter gæstede han mig i Hyrup Skole, og jeg ser ham endnu, den kæmpestore Mand, gaa derfra hjemefter med Sakse under Armen, men inden han gik, havde jeg lovet ham at gæste ham jævnlig i hans Hjem. Dette skete ofte siden. Jeg havde da som oftest min Violin med. Med Musikken drev vi det imidlertid ikke vidt, men Kæmpevisesangen og Selskabet med Sakses Helte og Heltinder holdt os i Aanden. Vi kom især til at dele Sakses Kærlighed til den store Absalon, som ikke uden Grund er bleven kaldt Danmarks største Mand.

Mulstrup: Tingsted ved Ringsted.

Øretinget: Kongehyldningsted på Øra i Trondheimsfjorden.

Svend Eriksen: Kong Svend III Grathe (1146-57)

Vedernavn: Tilnavn eller øgenavn.

Da Krüger siden var bleven Sønderjydernes Talsmand paa den tyske Rigsdag, og jeg spurgte ham om, hvor mange Bønder der var med der, svarede han, at der var kun én, og at det ikke saadan uden videre var nogen let Sag der at bjærge sig mellem alle de store Herrer og kloge Hoveder. Da kom han i Tanker om min Sang i „Dannevirke“ og Sammenligningen med Ole Stam.

„De ved nok, jeg ikke er veltalende!“

„Ja, det ved jeg nok.“

„Men min Sag er veltalende.“

„Ja, det er den tilvisse.“

„Og den gør mig veltalende. Jeg føler mig omgivet og styrket af usynlige Magter. Tidt ved jeg ikke i Øjeblikket, hvad jeg skal sige; men ved usynlige Magters Indflydelse gives det mig. Det er som det ene

Ord ikke kan bie det andet, ligesom en stor Flok, der stikker ud af en lille Dør!“

Denne og lignende Samtaler fik jeg let med Hans Krüger. Fru Bølette Krüger syntes ikke at ane den Vederkvægelse, disse Samtaler kunde være os, medens Søsteren Ingeborg fuldt ud delte den sammen med os.

Da Krüger siden var bleven Sønderjydernes Talsmand paa den tyske Rigsdag, og jeg spurgte ham om, hvor mange Bønder der var med der, svarede han, at der var kun én, og at det ikke saadan uden videre var nogen let Sag der at bjærge sig mellem alle de store Herrer og kloge Hoveder. Da kom han i Tanker om min Sang i „Dannevirke“ og Sammenligningen med Ole Stam.

„De ved nok, jeg ikke er veltalende!“

„Ja, det ved jeg nok.“

„Men min Sag er veltalende.“

„Ja, det er den tilvisse.“

„Og den gør mig veltalende. Jeg føler mig omgivet og styrket af usynlige Magter. Tidt ved jeg ikke i Øjeblikket, hvad jeg skal sige; men ved usynlige Magters Indflydelse gives det mig. Det er som det ene Ord ikke kan bie det andet, ligesom en stor Flok, der stikker ud af en lille Dør!“

Denne og lignende Samtaler fik jeg let med Hans Krüger. Fru Bølette Krüger syntes ikke at ane den Vederkvægelse, disse Samtaler kunde være os, medens Søsteren Ingeborg fuldt ud delte den sammen med os.

Hans Andersen Krüger (født 6. april 1816 i Bevtoft, død 27. august 1881) -

- var en slesvigsk gårdejer, kroholder og politiker.

I 1841 blev Krüger valgt til den slesvigske stænderforsamling hvilket han forblev indtil 1863 -

- med en pause under treårskrigen (1848-50), grundet hans dansksindethed.

Krüger sad desuden i perioden 1856-1864 i rigsrådet indtil krigen i 1864 -

- hvorefter Krüger kom til at bo i Tyskland.

Efter Slesvig-Holstens indlemmelse i det tyske forbund blev Krüger valgt til dette -

- og efter opløsningen af samme i 1866 blev han valgt til både den preussiske landdag og rigsdag -

- hvor han sad frem til sin død.

Krüger kom dog aldrig til at benytte sit mandat i landdagen pga. ednægtelsespolitikken -

- der betød at Krüger ikke ville lægge ed på den preussiske forfatning -

- hvilket var et krav for at sidde i landdagen, men ikke i rigsdagen.

Gennem hele sit virke prøvede han forgæves at få sat Pragfredens §5 -

- angående en afstemning om tilhørsforhold i hertugdømmerne, i kraft.

Krügers navn er indskrevet på støtten på Skamlingsbanken -

- og der er ligeledes rejst et mindesmærke over ham i Skibelund Krat.

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi